

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 32/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Okręgowego w P.z dnia (...)(...))			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			

# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącnego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza		

	<p>przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego,</p>	

	nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		J. P. (3)	Daty śmierci i krąg spadkobierców	odpisy skrócone aktu zejścia, zgonu. Postanowienie o	762-765

				stwierdzeniu nabycia spadku	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu			
1.	odpisy skrócone aktu zejścia, zgonu. Postanowienie o stwierdzeniu nabycia spadku	Dokumenty urzędowe, których wiarygodność nie budziła zastrzeżeń i wątpliwości.			
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz					

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu	
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
	Apelacja pełnomocnika wnioskodawców: 1. obraza przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, tj. art.322 kpc w zw. z art.558 kpk w zw. z art.8 ust.3 ustawy z dnia 23.02.1991r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

(Dz.U.2020.1820 z zm.) w zw. z art.7 kpk w zw. z art.193 § 1 kpk poprzez zasądzenie kwoty odszkodowania przy nieuwzględnieniu okoliczności, iż wnioskodawcy precyzują dochodzone roszczenie o odszkodowanie uwzględnili fakt, że J. P. (3) otrzymywał wynagrodzenie w określonej wysokości w okresie po opuszczeniu więzienia w G. i z uwagi właśnie na tę okoliczność domagali się jedynie trzykrotności przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego za okres objęty żądaniem wnioski (a nie czterokrotności jak za okres pobytu w więzieniu w G.), tym samym dokonując obniżenia przysługującej im – w świetle opinii biegłego – kwoty o wartość wyższą aniżeli 11,87 %,

2. obraza przepisów postępowania, mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku, tj. art.424 § 1 pkt 2 kpk poprzez niewyjaśnienie w uzasadnieniu wyroku podstawy prawnej odnoszącej się do uznania przez sąd I instancji, iż każdemu z wnioskodawców przysługuje po 1/6 części ustalonej kwoty odszkodowania i zadośćuczynienia, w tym brak wyjaśnienia stanowiska sądu w zakresie :

- uznania za uprawnionych w rozumieniu art.8 ust. 1 zd. 2 ustawy lutowej dzieci represjonowanego, którzy zmarli przed represjonowanym,
- roszczeń spadkobierców uprawnionych dzieci

i małżonka
w zakresie
odszkodowania
i
zadośćuczynienia,

3. obraza
przepisów prawa
materialnego tj.
art.8 ust.1 zd. 2
ustawy lutowej,
poprzez jego
błędną
wykładnię i
zasądzenie na
rzecz każdego
wnioskodawców
kwot
stanowiących po
1/6 części
ustalanej przez
Sąd kwoty
odszkodowania i
kwoty
zadośćuczynienia,
gdy tymczasem
sąd I instancji
powinien
ograniczyć się do
zweryfikowania,
czy
wnioskodawcy
są osobami
uprawnionymi w
rozumieniu art.8
ust.1 zd. 2
ustawy lutowej i
zasądzić na ich
rzecz ustalona
kwotę, bez
poddawania
analizie, czy
są jeszcze inne
uprawnione
osoby.
Niezależnie od
powyższego Sąd
I instancji
wadliwie określił
krąg osób

uprawnionych i przysługującej każdej z tych osób część (ułamek) kwoty odszkodowania i zadośćuczynienia, naruszając w ten sposób art.8 ust.1 zd. 2 ustawy lutowej w zw. z art.922 § 1 i 2 kc a także art.445 § 3 kc.

**Apelacja
prokuratora :**

obraza przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, tj. art.8 ust.1 zd. 2 ustawy z dnia 23.02.1991r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz.U.2020.1820 tj.) poprzez uwzględnienie w podziale przyznanych represjonowanemu J. P. (3) kwot odszkodowania za poniesioną szkodę i zadośćuczynienia za doznaną

	<p>krzywdę, wynikłe z wykonania orzeczenia, którego stwierdzono nieważność, wszystkich sześciorga dzieci represjonowanego i zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz jedynych wnioskodawców w sprawie synów J. P. (3): J. P. (1) i J. P. (2) kwoty po 1/6 przyznanego odszkodowania i zadośćuczynienia, gdy tymczasem prawidłowe zastosowanie tego przepisu winno prowadzić do wniosku, iż na rzecz tych wnioskodawców winno być zasądzono odszkodowanie i zadośćuczynienie w kwotach odpowiadających 1/2 przyznanym roszczeń na rzecz każdego z nich.</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			

**Apelacja
pełnomocnika**

:

Zarzuty
podniesione w
omawianym
środku
odwoławczym
okazały się
zasadne.

Poza sporem
pozostawało, że
roszczenie
wnioskodawców
o
odszkodowanie i
zadośćuczynienie
jest – co do
istoty – zasadne.
Obowiązkiem
sądu było zatem
jedynie ustalenie
ich wysokości
a następnie
udziału, jaki
przypadał
wnioskodawcom.
Rację ma
autorka apelacji,
że w obu tych
kwestiach sąd
popelniał błędy.

1. W pierwszej
kolejności należy
zaznaczyć, że
nieprawidłowo
sąd ustalił udział
należny J. (1)
i J. P. (2), tj.
po 1/6 części.
Rzeczywiście
uzasadnienie
tego
rozstrzygnięcia
jest dalekie od
ideału i
pozostawia

niedosyt braku dostatecznego wyводу prawnego na s.18, 20 i 26. Nie wynika bowiem z niego dlaczego sąd meriti podjął akurat taką a nie inną decyzję procesową. Jest to tym bardziej niezrozumiałe jeżeli uwzględni się nie tylko pominięte argumenty pełnomocnika dot. kręgu osób uprawnionych do odszkodowania i zadośćuczynienia w świetle art.8 ust. 1 ustawy z dnia 23.02.1991r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (tj. Dz.U. 2020.1820 – zwanej dalej ustawą lutową) w zw. z art.922 § 1 i 2 kc, art.445 § 3 kc, ale przede wszystkim

utrwaloną linię
orzecznictwa w
tym zakresie.
Sąd Apelacyjny
w P.w składzie
rozpoznającym
niniejszą sprawę
w pełni podziela
stanowisko,
którego
przykładem jest
m.in.
uzasadnienie
wyroku Sądu
Najwyższego z
dnia (...) ((...)),
że przedmiotem
postępowania w
rozpoznawanej
sprawie jest
roszczenie
przysługujące
represjonowanemu
wynikające z
poniesionej
przez niego
szkody
i doznanej
krzywdy na
skutek
wykonania
względem niego
kary, której nie
powinien był
ponieść (art. 8
ust. 1 ustawy
lutowej). W
odniesieniu do
osób
wymienionych w
art.8 ust. 1 zd.
2 ustawy lutowej
przedmiotem
sporu jest
określone
świadczenie
pieniężne ze
swej natury
podzielne.
Jednocześnie

zauważyć trzeba,
że w ustawie tej
nie ma żadnego
unormowania
stanowiącego
o konieczności
łącznego
występowania
tych osób. W
związku z tym
brak jest
podstaw do
przyjęcia, iż
osoby te łączy
współuczestnictwo
konieczne. Nie
istnieje też
obowiązek sądu
do wykazania
inicjatywy
zmierzającej do
ustalania
rzeczywistego
kręgu osób
ewentualnie
uprawnionych i
spowodowania
ich
przystąpienia do
postępowania
mimo
niezgłoszenia
żądania.
Stwierdzić
zatem trzeba, że
w sytuacji, gdy
z roszczeniem o
odszkodowanie i
zadośćuczynienie
wystąpi tylko
część osób
spośród
określonych w
art.8 ust. 1 zd. 2
ustawy lutowej,
mimo istnienia
jeszcze innych
osób mogących
należać do kręgu
osób

uprawnionych,
sąd nie posiada
takich
kompetencji, za
pomocą których
mógłby
spowodować
wstąpienie ich
do sprawy. Nie
istnieje przecież,
co już wyżej
wykazano, żadna
podstawa
prawna dająca
możliwość
samodzielnego
poszukiwania
przez sąd osób
określonych w
art.8 ust. 1
zd. 2 ustawy
lutowej ani tym
bardziej ich
spadkobierców,
jak to jest
np. w wypadku
określonym w
art.670 kpc. Sąd
nie jest zatem
zobowiązany do:
wzywania osób,
o których
istnieniu jest
powiadomiony,
rozpytywania
uczestników
postępowania o
istnienie innych
podmiotów z
art.8 ust. 1
zd. 2 ustawy
lutowej, czy też
formułowania
ogłoszeń w
prasie, jak
również
zwracania się
do właściwych
organów w celu
poszukiwania

tych osób, ani
żadnych innych
działań
zmierających
do
samodzielnego
ujawnienia
całego kręgu
osób
uprawnionych w
określonej
sprawie do
dochodzenia
roszczeń według
przywołanego
przepisu. Tym
samym
uwzględnienie
roszczeń osób
wymienionych
w art.8 ust. 1
zd. 2 ustawy
lutowej, a w
szczególności ich
spadkobierców,
jest
dopuszczalne
tylko w wypadku
zgłoszenia przez
nie stosownych
żądań i po
dogłębnym
zbadaniu i
potwierdzeniu
ich uprawnień.
Przedmiotem
orzeczenia sądu
może być
wszakże
wyłącznie
roszczenie
o
odszkodowanie i
zadośćuczynienie,
które zostanie
zgłoszone przez
osobę
uprawnioną na
podstawie art.8
ust. 1 zd. 2

ustawy lutowej.
Brak takiego
zgłoszenia nie
generuje wobec
sądu żadnych
obowiązków co
do konieczności
ustalenia
wszystkich osób
mogących z
takim
wnioskiem
wystąpić.
Natomiast,
gdyby w
przyszłości już
po wydaniu
wyroku
zasądającego
odszkodowanie i
zadośćuczynienie
na rzecz
wnioskodawców,
którzy wcześniej
wystąpili
z odpowiednim
żądaniem
okazało się, że
także inne osoby
należące do
kręgu
podmiotów
określonych w
art.8 ust. 1
zd. 2 ustawy
lutowej albo ich
spadkobiercy są
zainteresowane
dochodzeniem
przysługujących
im ewentualnie
roszczeń, to
uznać należy,
iż taka sytuacja
nie tamuje drogi
do skutecznej
realizacji ich
celów przed
sądem. Zgodnie
z utrwalonym

orzecnictwem
mogą oni
bowiem
roszczenie o
należne im
części
odszkodowania
i
zadośćuczynienia
kierować
bezpośrednio do
osób, które
otrzymały je w
pełnej
wysokości, a nie
pod adresem
Skarbu Państwa.
W razie śmierci
osoby
niesłusznie
skazanej lub
represjonowanej,
z kręgu
uprawnionych
osób
wymienionych w
art.490 § 2 kpk
i art.8 ust. 1
ustawy lutowej
każda z nich jest
legitymowana
do wystąpienia
z wnioskiem o
odszkodowanie
za poniesioną
szkodę
i
zadośćuczynienie
za doznaną
krzywdę, i każda
też ma
samodzielne
roszczenie,
niezależnie od
pozostałych
osób w zakresie
przewidzianym
przez te przepisy
(vide:
postanowienie

Sądu
Apelacyjnego w
L.z dnia (...), (...)
) . W tej sytuacji
obowiązkiem
sądu
odwoławczego
była korekta
zaskarżonego
orzeczenia w
pkt 1. Z
uwagi na liczbę
uprawnionych
wnioskodawców
należało zatem
ustalony przez
sąd I instancji
udział J. P. (1)
i J. P. (2) na 1/6
części zmienić
na po 1/2
przyznanej
kwoty.

2. Zgodzić się
także należy
z poglądem
apelującej, że
wadliwie
określono
wysokość
odszkodowania,
o którym mowa
w pkt 1
zaskarżonego
wyroku
(globalna
wysokość
zadośćuczynienia
(...) zł; nie była
kwestionowana).
Sąd Okręgowy
zasądził go
bowiem
w kwotach
po(...)zł; co
stanowić miało
po 1/6 z kwoty
łącznie (...) zł;.
Składały się na

nią niejako dwie kwoty (vide: s.22 uzasadnienia), odnoszące się do odrębnego rozliczenia odszkodowania za okres represji J. P. (3)w latach 1945-1947 a następnie okres w latach 1947-1961. Zastrzeżenia pełnomocnika dot. tego ostatniego są niewątpliwie słuszne. Wynika to błędnego zrozumienia zarówno przez Sąd Okręgowy jak i prokuratora stanowiska pełnomocnika wnioskodawców wyrażonego w piśmie procesowym z dnia (...)(vide: k.700-705). Kształtując wysokość dochodzonego roszczenia w ww. okresie pełnomocnik uwzględnił już, żeJ. P. (3)otrzymywał wówczas wynagrodzenie stanowiące niewielką część uposażenia żołnierza zawodowego w stopniu podpułkownika

(11,87 %). Z tego też powodu ustalając wysokość wielokrotności przeciętnego wynagrodzenia w latach 1947-1961 niezbędnego do wyliczenia odszkodowania ograniczyła do 3 zamiast 4, jak w okresie pozbawienia wolności J. P. (3) w latach 1945-1947, kiedy to ww. nie uzyskiwał żadnych dochodów. Stanowisko to znajduje oparcie w opinii biegłego przeprowadzonej w sprawie. Nie ma zatem racjonalnego powodu by uzyskaną w ten sposób kwotę łączną odszkodowania umniejszać ponownie, tak jak zrobił to sąd I instancji i zaakceptował prokurator. Uwzględnienie odmiennego poglądu prowadziłyby niewątpliwie do pokrzywdzenia wnioskodawców. Mając powyższe na uwadze sąd

odwoławczy
uznał, że
wnioskodawcom
należą się zatem
tytułem
odszkodowania
kwoty po (...)
zł; czyli po 1/2
części z kwoty
(...)zł;. Składają
się na to
kwoty częściowe
w postaci (...)
zł; za okres
pozbawienia
wolności w
latach 1945-1947
oraz (...) zł;
za okres z
lat 1947-1961.
Przy ustaleniu
pierwszej z nich
sąd miał na
uwagę
czterokrotność
przeciętnego
wynagrodzenia
przyjętego przez
sąd meriti (
(...) zł; x (...)x
(...)miesiący). Z
kolei w drugim
wypadku
zastosowano
trzykrotność
tego
wynagrodzenia (
(...) zł; x (...)x
(...) miesiący).
Umniejszenie
wielokrotności w
drugim okresie
spowodowane
jest
uwzględnieniem
przez
wnioskodawców
faktu
otrzymywania
przez ich ojca

niewielkiego
wynagrodzenia,
o którym mowa
była powyżej.

**Apelacja
prokuratora :**

Zarzut
prokuratora dot.
wysokości
udziałów
wnioskodawców
w przyznanych
kwotach
zadośćuczynienia
i odszkodowania
był de facto
tożsamy z tym
zawartym w
apelacji
pełnomocnika. Z
tego też powodu
argumentacja
przywołana
przez Sąd
Apelacyjny
powyżej
w części 1 jest
i tu aktualna,
a zatem nie
wymaga
powielania.

Wniosek

**Apelacja
pełnomocnika :**

O zmianę
zaskarżonego
wyroku w pkt 1
w ten sposób,
że : przyjmując,
że wskazane
stawki stanowią
1/2 przyznanej
kwoty, Sąd
zasądzi na rzecz

zasadny

częściowo
zasadny

niezasadny

zasadny

częściowo
zasadny

niezasadny

każdego z
wnioskodawców
kwotę (...) zł;
tytułem
odszkodowania
wraz z
odsetkami
ustawowymi za
opóźnienie od
dnia
uprawomocnienia
się wyroku do
dnia zapłaty oraz
na rzecz każdego
z
wnioskodawców
kwotę (...)zł;
tytułem
zadośćuczynienia
wraz z
odsetkami
ustawowymi za
opóźnienie od
dnia
uprawomocnienia
się wyroku do
dnia zapłaty.
Tym samym
wnosi o
podwyższenie
zasądzonej
kwoty
odszkodowania
na rzecz każdego
z
wnioskodawców
z kwoty (...) zł; do
kwoty (...) zł; zaś
zadośćuczynienia
na rzecz każdego
z
wnioskodawców
z kwoty (...) zł;
do kwoty (...) zł;.

**Apelacja
prokuratora :**

O zmianę
zaskarżonego

wyroku w ten sposób, że w pkt 1 jego części rozstrzygającej w miejsce „1/6” winno być „1/2”, a miejsce „(...) zł;” wino być „(...)”, w miejsce „(...) zł” winno być „ (...)” oraz w miejsce „(Dz.U. Nr 34, poz.149)” winno być „(Dz.U.2020.1820 tj.)”.

Zwiężle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Apelacja pełnomocnika
:

Uwzględnienie wniosków apelacji jest wynikiem uznania za zasadne zarzutów podniesionych w tym środku odwoławczym.

Apelacja prokuratora :

Powody analogiczne co do apelacji pełnomocnika w zakresie dot.

udziałów obu
wnioskodawców
w roszczeniach z
tytułu
odszkodowania i
zadośćuczynienia
oraz wysokości
kwoty samego
zadośćuczynienia.
Zmiana w
zakresie
odnoszącym się
do aktualnej
podstawy
prawnej wynika
z obecnie
obowiązującego
tekstu
jednolitego. Nie
znalazło
natomiast
akceptacji
stanowisko
prokuratora na
s.4 apelacji oraz
na k.792 w
zakresie
wysokości kwot
odszkodowania,
albowiem jest
ono błędne, z
przyczyn
wskazanych
przez Sąd
Apelacyjny
wyczerpująco
przy omawianiu
zarzutów
apelacji
pełnomocnika. Z
tego też powodu
wysokość
odszkodowania
ustalono
w wyższym
wymiarze niż
wnosił o to
prokurator.

OKOLICZNOŚCI**PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

1.

Zwiążle o
powodach
uwzględnienia
okoliczności

5.

ROZSTRZYGNIĘCIE**SĄDU
ODWOŁAWCZEGO****0.15.1.
Utrzymanie w
mocy wyroku
sądu
pierwszej
instancji****0.11.**Przedmiot
utrzymania w
mocy**0.1Pozostała
część
rozstrzygnięcia
Sądu
Okręgowego,
która nie
została objęta
apelacjami
pełnomocnika
i
prokuratora.**Zwiążle o
powodach

utrzymania w mocy		
Brak zarzutów apelacji i okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu.		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany	
<p>zmieniono zaskarżony wyrok w ten sposób, że w pkt 1:</p> <ul style="list-style-type: none"> • w miejsce 1/6 przyjęto 1/2, • w miejsce (...)zł; ((...)) przyjęto (...) zł; ((...)), • w miejsce 70.000 zł; (siedemdziesiąt tysięcy) przyjęto (...) zł; ((...)), • w miejsce Dz.U. Nr 34, poz. 149 przyjęto tj. Dz.U. 2020.1820 		

Zwięźle powodach zmiany	o		
Uwzględnienie zarzutów apelacji pełnomocnika i prokuratora.			
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle powodach uchylenia	o		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle powodach uchylenia	o		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	

Zwiążle o powodach i uchylenia ze umorzenia wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
3.	O kosztach pomocy prawnej		

4.	<p>poniesionych przez wnioskodawców orzeczono na podstawie § 11 ust.6, § 17 pkt 2 w zw. z § 15 ust. 1-3, § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. Dz.U. 2018.265).</p> <p>Na podstawie art.13 ustawy lutowej kosztami postępowania obciążono Skarb Państwa.</p>	
7. PODPIS		
I. P. M. Ś. P. G.		